

Arrest

nr. 203 996 van 18 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 25 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. KLAPWIJK en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op 01-01-1993 in Maiha, subzoba Segeneyti, zoba Debub, Eritrea. U verklaart de Eritrese nationaliteit te bezitten. Uw vader is gesneuveld toen u ongeveer een jaar oud was en u bent toen in 1994 met uw moeder naar Khartoem, Soedan verhuisd. U bent traditioneel gehuwd met D.S.B. [CGVS X] in Khartoum. U heeft nog geen kinderen maar u bent momenteel zwanger. U werkte als kapster in Soedan en woonde in de wijk Mai Goma, alias Merkez Sahi in Khartoem. U bent niet naar school gegaan. U bent geen Soedanese en u heeft ook geen verblijfsvergunning in Soedan. U werd in Soedan meerdere keren gearresteerd door de politie, soms werd u 3 dagen, soms een week en soms 2 weken vastgehouden. U wil niet terug naar Soedan omdat ze u in Soedan meerdere keren hebben gevraagd om terug naar Eritrea te gaan.

U wil niet terug naar Eritrea omdat de Eritrese regering mensen verplicht om soldaat te worden. Dit hoorde u van uw moeder en andere Eritreeërs in Soedan. U verliet Khartoem, Soedan in april 2016 en u bent met de auto naar Libië gereisd. Na daar ongeveer een maand gebleven te hebben, bent u met de boot de zee naar Italië overgestoken. U vroeg asiel aan in Italië, en bent op 17-02-2017 met het vliegtuig van Italië naar België gereisd in het kader van het Europese relocatieprogramma, waar u dezelfde dag aankwam en er dezelfde dag asiel aanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

*U verklaarde de Eritrese nationaliteit te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 3). U gevraagd wat uw etnie, uw stam is, verklaarde u 'Eritrese'. U geconfronteerd met het feit dat uw nationaliteit is [ten minste volgens uw verklaringen], en **u gevraagd of u een etnie, een stam heeft, verklaarde u het niet te weten**. U gevraagd hoe het komt dat u niet weet tot welke stam u behoort, verklaarde u opnieuw het niet te weten, maar dat u weet dat u Eritrese bent. Het is uiterst opmerkelijk dat u verklaart uw etnie niet te kennen, des te meer gezien u beweert de Eritrese nationaliteit te hebben [n er wonen verschillende stammen in Eritrea, zie informatie toegevoegd aan administratief dossier] en des te meer gezien u wel kon aangeven tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u etnisch Tigrinya bent (zie 'Verklaring DVZ', punt 6d, in administratief dossier). Uw verklaringen komen uiterst bevreemdend over en getuigen van gebrekkig ingestudeerde kennis. Het is immers niet onredelijk te verwachten dat u zou kunnen aangeven tot welke etnie u behoort als u werkelijk heel uw leven tot de etnie Tigrinya zou behoort hebben. Deze verklaringen doen dan ook reeds ernstige vragen rijzen over uw werkelijke etnische afkomst, en derhalve ook over uw beweerde Eritrese nationaliteit.*

U gevraagd waar u geboren bent in Eritrea (gehoorverslag CGVS, p. 4), verklaarde u in Maiha, Segeneity. U gevraagd waar in Eritrea dat ergens is, Maiha, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of u het in eigen woorden kan uitleggen waar dat is, verklaarde u zoba [ofte 'regio' - grootste administratieve indeling in Eritrea, zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier] 'Debug'. U gevraagd in welke subzoba [ofte 'subregio' - tweede grootste administratieve indeling in Eritrea, zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier] uw geboortedorp gelegen is, verklaarde u dat uw moeder u zei dat het subzoba Debug was, dat u het haar wel vroeg, maar dat ze u weinig vertelde (gehoorverslag CGVS, p. 5). U gevraagd hoe u dat weet van zoba Debug en Segeneity, verklaarde u dat uw moeder dat vertelde. U verklaarde dat u Eritrea verliet in 1994. U gevraagd hoe uw moeder weet dat het zoba Debug is, verklaarde u dat het haar land is, dat ze dat weet, dat zij daar is opgegroeid. U gevraagd of zij de naam zoba Debug kent van toen ze nog woonde in Eritrea, verklaarde u dat het haar dorp is, vroeg u zich af waarom ze dat niet zou weten, en zei u dat ze daar geboren is en opgegroeid is. U opnieuw gevraagd of zij de naam zoba Debug kent van toen ze nog woonde in Eritrea, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat ze daar woonde, dat het haar dorp is. U geconfronteerd met het feit dat de naam Zoba Debug nog maar bestaat sinds 1996 en jullie vertrokken zijn in 1994, dat het niet kan dat uw moeder dat kent van toen jullie daar woonden, verklaarde u dan plots dat u niet weet sinds wanneer ze dat weet, dat ze er is geboren en opgegroeid, dat ze het land verlaten heeft na het overlijden van uw vader en dat ze dat vertelde als u vroeg waar u bent geboren. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, werd Eritrea pas in 1996 administratief ingedeeld in zoba's, en bestond de naam zoba Debug pas sinds 1996. Vóór 1996 lag Segeneity en uw dorp Mai Aha in de provincie Akele-Guzay. Dat u dan eerst beweerde dat uw moeder dat kende van toen ze daar nog woonde, en dan plots verklaarde niet te weten van waar ze dit kende [wat tegenstrijdig is], hoewel deze administratieve indeling pas 2 jaar na jullie beweerd vertrek ontstond, is uiterst opmerkelijk en doet verder ernstig afbreuk aan uw beweerde afkomst uit Eritrea.

U verklaarde tijdens het interview voor DVZ dat uw moeder momenteel in Khartoem woont (zie 'Verklaring DVZ', punt 13A, in administratief dossier).

U gevraagd waarom u samen met uw moeder Eritrea verliet in 1994 (gehoorverslag CGVS, p. 5), verklaarde u dat jullie vertrokken zijn [uit Eritrea] na het overlijden van uw vader, dat hij niet wist dat ze [uw moeder] zwanger was, dat hij weggegaan is van huis en niet meer is teruggekomen. U gevraagd hoe u dan weet dat hij is overleden, als hij is weggegaan van huis en niet meer is teruggekomen, vroeg u zich af waarom die dan tot nu toe nog niet teruggekomen zou zijn als hij niet was overleden. U gezegd dat dat ook omwille van andere redenen kan zijn, dat het niet per se hoeft te betekenen dat hij is overleden (gehoorverslag CGVS, p. 6), verklaarde u dat hij is overleden, dat het meer dan 20 jaar geleden is, dat dat niet zomaar kan. U gevraagd hoe uw vader is overleden, verklaarde u dat hij tijdens de oorlog is omgekomen en dat hij niet wist dat zij zwanger was toen hij wegging. U gevraagd in welke oorlog hij is omgekomen, verklaarde u vaagweg 'de oorlog', dat uw moeder u vertelde dat je wordt meegenomen en gevangen wordt gezet, dat de jongens in Eritrea nooit thuis blijven, dat die altijd meegaan. U gevraagd hoe u weet dat uw vader is omgekomen tijdens de oorlog als hij gewoon is weggegaan van huis, verklaarde u vaagweg dat uw moeder wist dat die was overleden, toen ze het land heeft verlaten. U gevraagd hoe zij dat te weten is gekomen, verklaarde u dat **u niet weet hoe zij dat weet**, maar dat ze weet dat hij is overleden, als iemand niet terugkeert wanneer die van huis is weggegaan en dan verklaarde u plots dat uw moeder wel op de hoogte is gebracht dat hij is overleden. U gevraagd door wie en hoe [uw moeder op de hoogte werd gebracht van het overlijden], verklaarde u vaagweg dat 'mensen haar dat waarschijnlijk verteld hebben'. U gezegd dat uw verklaringen tegenstrijdig zijn, dat u enerzijds verklaarde te veronderstellen dat hij is overleden en anderzijds dat uw moeder wel op de hoogte is gebracht van het feit dat hij is overleden, verklaarde u dat u niet bedoelt dat hij het huis is uitgegaan, maar dat je gevangen wordt gezet en meegenomen, en dat hij daarna niet meer is teruggekomen. U gevraagd waarom uw vader werd gevangen gezet en meegenomen, verklaarde u dat u bedoelt dat je wordt meegenomen naar de oorlog om te vechten of de politie [hem meegenomen heeft], 'niet per se de gevangenis', dat ze op de hoogte is gebracht dat hij is overleden, waarschijnlijk omdat hij niet is teruggekeerd naar huis. U geconfronteerd met het feit dat u daar wel érg vaag over blijft, verklaarde u dat hij in de oorlog zal omgekomen zijn, dat het geen situatie van vrede was, dat hij niet zomaar buiten om het leven is gekomen, en dat hij het huis heeft verlaten om voor de vrijheid te gaan vechten. U gevraagd of hij nu is meegenomen en gevangen gezet, dan wel of hij is omgekomen in de oorlog, verklaarde u dat ze hem meegenomen hebben naar de oorlog, niet naar de gevangenis, en dat uw moeder op de hoogte is gebracht dat hij daar om het leven is gekomen. U gevraagd in welk leger hij dan streed, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd bij welke groepering of beweging hij was aangesloten, verklaarde u het niet te weten, dat u nog niet geboren was. U geconfronteerd met het feit dat u dat toch gevraagd kon hebben aan uw moeder, dat uw moeder nog leeft en dat het om uw bloedeigen vader gaat, verklaarde u dat het klopt dat u dat moet vragen, maar dat u ook geen algemene [dingen] over Eritrea weet. **Het dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw vader uiterst vaag blijken te zijn:** u weet niet hoe uw vader precies is overleden, u verklaart dat hij enerzijds is meegenomen is en gevangen gezet, anderzijds dat hij in de oorlog is omgekomen, enerzijds dat u niet weet hoe uw moeder weet van zijn overlijden en anderzijds dat zij op de hoogte is gebracht door 'mensen'; u weet niet in welk leger hij streed of tot welke groep of beweging hij hoorde, hoewel u wél weet heeft van zoba Dehub, notabene een naam van een administratieve indeling die pas werd ingevoerd na jullie vertrek uit Eritrea. **U kan geenszins vertellen over uw eigen vader, hoewel uw moeder nog leeft, en u kan helemaal geen persoonlijke band met Eritrea aannemelijk maken.** Uw vage verklaringen over de dood van uw vader in Eritrea, doen dan ook ernstig afbreuk aan uw beweerde Eritrese nationaliteit.

Bovendien dient vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw vaders overlijden, geen steek houden wanneer deze gelezen worden in het licht van de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier). De 30-jarige Eritrese onafhankelijkheidsoorlog ving immers aan in het jaar 1961, en eindigde definitief nadat de strijdkrachten van het 'Eritrean People 's Liberation Front' op 24 mei 1991 de hoofdstad Asmara volledig innamen, en daarmee de controle over het hele land in handen hadden. Gezien het belang van de verovering van Asmara, wordt de Eritrese onafhankelijkheidsdag dan ook jaarlijks officieel herdacht op 24 mei. U verklaarde geboren te zijn op 1 januari 1993 (zie 'Verklaring DVZ', punt 4 en gehoorverslag CGVS, p. 3), en dat uw moeder zwanger was van u op het moment dat uw vader meegenomen werd naar 'de oorlog', waarna hij in deze oorlog omgekomen zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 6). Indien uw moeder werkelijk zwanger was van u op het moment dat uw vader meegenomen zou zijn naar de oorlog – en men neemt een gebruikelijke zwangerschapsperiode van 9 maanden in acht – dan zou uw vader naar 'de oorlog' meegenomen moeten zijn, ergens tussen 1 april 1992 en de datum van uw geboorte, 1 januari 1993. Zodoende kan enkel vastgesteld worden dat uw verklaringen geenszins stroken met de objectieve vaststelling dat de Eritrese onafhankelijkheidsoorlog reeds eindigde ruim tien maanden voordat uw vader beweerdelijk naar deze oorlog meegenomen zou zijn, en er zou zijn gesneuveld.

Deze vaststelling doet enkel verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw vaders overlijden en daaropvolgend vertrek van uw moeder, samen met u, uit Eritrea.

Het dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de door u geopperde Eritrese herkomst en nationaliteit niet weten te overtuigen. U oppert dan wel dat u van Eritrea afkomstig zou zijn en over de Eritrese nationaliteit zou beschikken, maar u weet dit op geen enkele wijze te staven, noch enigszins aannemelijk te maken doorheen het geheel van de door u afgelegde verklaringen. U blijkt zeer weinig te weten over uw eigen persoonlijke en familiale geschiedenis in Eritrea – zo kent u niet eens uw eigen etnie, noch weet u praktisch iets te vertellen over uw vader, noch weet u tot welke oppositiepartij of -beweging hij zou behoord hebben. De kennis waarvan u wél blijkt geeft [zoals het feit dat u weet dat het dorp Maiha op heden in de zoba 'Debub' gelegen is], betreft dan weer algemene kennis omtrent het land Eritrea, die op geen enkele wijze wijst op enige persoonlijke affiniteit met het land Eritrea, of blijkt geeft van enige persoonlijke band met dit land – algemene kennis waarvan niet ingezien kan worden hoe u dit dan wel allemaal zou weten, maar niets weet te vertellen over uw eigen band met Eritrea. De 'vertrouwdheid' met het land Eritrea waarvan u wél gewag maakte, overtuigt allerminst - zoals eerder vermeld, verklaarde u dat uw moeder u vertelde dat jullie uit zoba Debub afkomstig zijn, en u bevestigde dat zij de naam van deze regio reeds kende wanneer ze nog in Eritrea woonde - daar deze geopperde 'vertrouwdheid' met Eritrea volslagen verzonnen overkomt – immers, zoals reeds opgemerkt geschiedde deze nieuwe administratieve indeling pas in 1996, twee jaar na uw beweerd vertrek uit Eritrea samen met uw moeder. Dat uw moeder u dergelijke zaken – zaken die veranderden na jullie vertrek uit Eritrea – wél zou vertellen, maar u niets verteld zou hebben over jullie familiale geschiedenis en herkomst uit Eritrea, wordt geenszins geloofwaardig bevonden. Deze vaststellingen doen verder ernstig en fundamenteel afbreuk aan de door u beweerde Eritrese herkomst en nationaliteit.

U verklaarde dat u in Khartoem woonde van uw 1 jaar tot april 2016 (zie 'Verklaring DVZ', punt 10, in administratief dossier). U gevraagd wat u deed van werk (gehoorverslag CGVS, p. 11), verklaarde u dat u eerst als schoonmaakster werkte, waarna u kapster was. U gevraagd hoeveel u betaald werd, verklaarde u onder andere dat u 650 kreeg in het kapsalon (gehoorverslag CGVS, p. 12). U gevraagd naar de munteenheid, verklaarde u dat het geen euro is, geen dollar, maar Bir, gewoon geld. U gevraagd of het geld dat u gebruikte in Khartoem 'Bir' was, verklaarde u dat u het net vertelde in jullie taal, maar dat het in het Arabisch 'Gorusj' heet. U geconfronteerd met het feit dat 'Bir' de munteenheid is in Ethiopië, verklaarde u dat u het Bir noemde in het kapsalon waar u werkte, dat het niet het geld is in Soedan, dat u het uitlegde op een manier zodat men het kon begrijpen. U gevraagd wat de munteenheid is in Soedan, verklaarde u Gorusj. U verklaarde verder dat [de term] geld in het Tigrinya Genzeb is, Bir in een andere taal en Gorusj in het Arabisch. **Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Bir de munteenheid in Ethiopië en wordt het Soedanese pond gebruikt in Soedan.** Dat u dan zegt dat u Bir gebruikte in Soedan, doet ernstig afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Khartoem, Soedan en doet enkel het vermoeden rijzen dat u van Ethiopië afkomstig bent. U wist vervolgens ook helemaal niet aan te geven dat het Soedanese pond gebruikt werd, u beperkte zich tot het vertalen van de term 'geld' in het Tigrinya en in het Arabisch. U gevraagd of u van Ethiopië bent, antwoordde u ontkennend en verklaarde u **het niet te kennen**. U gezegd dat dat niet kan aangezien Ethiopië een buurland is [en u het sowieso zou moeten kennen], antwoordde u dat u er nooit geweest bent, dat u het land niet kent, maar dat u vriendinnen had uit Eritrea die in Ethiopië woonden. Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst bevreemdend is [nog afgezien van het feit dat u Bir als munteenheid van Soedan benoemde] dat u dan aangeeft Ethiopië niet te kennen, hoewel het een buurland is van Soedan en u zelfs verklaarde vriendinnen in Ethiopië te hebben.

U gevraagd of er ooit aanvallen zijn gebeurd op Khartoem (gehoorverslag CGVS, p. 12), **antwoordde u ontkennend** en verklaarde u dat, zolang u daar woonde, er nooit een aanval is geweest, dat er wel een conflict was tussen 'Janub' en de Soedanezen en het onveilig was om buiten te gaan. U gevraagd waar dat conflict was, verklaarde u 'overal', dat er mensen werden aangevallen op alle plaatsen. U gevraagd of die Janub ook in Khartoem waren (gehoorverslag CGVS, p. 13), verklaarde u dat de Soedanezen en de Janub eerst samen leefden en dat u nu denkt dat ze gescheiden wonen, maar dat niet geaccepteerd werd waar jullie vandaan kwamen. U gevraagd of er een conflict in Khartoem zelf was, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat er in uw omgeving en overal in Khartoem conflicten waren. U gevraagd wanneer dat was, verklaarde u 2011. U gevraagd wat u daarover kunt vertellen, verklaarde u vaagweg dat jullie ook voorheen niet goed leefden in Soedan, dat het dan nog erger was, dat het onveilig was. U gevraagd of u daar uitgebreider kunt over vertellen, verklaarde u simpelweg 'verder niks', dat u alleen kan vertellen wat er u overkwam, over uw eigen omstandigheden en dat u verder niets weet over dat conflict.

U gevraagd naar de gevolgen van dat conflict in Khartoem, verklaarde u dat u de reden niet weet, en het werd duidelijk dat u het Tigrinya-woord voor 'gevolg' niet begreep. U gevraagd wat u zag dat er op straat gebeurde, verklaarde u dat er brandstof op straat werd gegooid en werd aangestoken, dat er huizen werden aangevallen en dat, wat er op straat lag naar mensen werd gegooid. U gevraagd of u de beweging 'Justice and Equality Movement' kent, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of er gewapende bewegingen waren die de stad Khartoem binnenvielen (gehoorverslag CGVS, p. 14), verklaarde u dat zelf niet gezien te hebben, maar dat politie wel binnenvalt als er Eritreeërs zijn. U gevraagd of u voor de rest geen weet heeft van gewapende bewegingen die de stad Khartoem binnenvielen, verklaarde u het niet te weten, dat u geen conflicten heeft gezien, alleen de Janub en de politie die een wapen dragen. U gevraagd of er iets gebeurd is in 2008 in Khartoem (gehoorverslag CGVS, p. 14), verklaarde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p. 15). **Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, vielen rebellen van de beweging 'Justice and Equality Movement' op 10 mei 2008 Khartoem aan met zo'n 130 voertuigen, waarna er fel gevochten werd in de straten van Khartoem en Omdurman, en er meer dan 220 slachtoffers vielen, waaronder een Russische piloot waarvan het vliegtuig werd neergehaald.** De Soedanese televisie zond beelden uit van brandende voertuigen en lichamen op straat. Het feit dat u de beweging 'Justice and Equality Movement' niet kent, dat u niet kan vertellen over de straatgevechten die aan een paar honderd mensen het leven hebben gekost [u kon enkel vaagweg verklaren dat u slechts kon vertellen over wat u overkwam], dat u verwijst naar het conflict tussen de Janub en de Soedanezen in 2011 [u doelde op de scheiding van Zuid-Soedan en Soedan in 2011, 'al-janubiyah' betekent 'de zuidelijke' in het Arabisch (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier)] en u dan uiterst vaag blijft over deze gevechten [u verklaarde slechts dat er brandstof werd aangestoken, huizen aangevallen en dingen gegooid werden naar mensen op straat, wat eender welk protest kan zijn en wat moeilijk kan vereenzelvigd worden met de aanval van de rebellen op Khartoem met meer dan 130 voertuigen en 200 doden tot gevolg], doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Khartoem, Soedan. Het is immers allerm minst geloofwaardig dat u niets van deze gebeurtenissen opgemerkt zou hebben indien u toen werkelijk in Khartoem woonde.

U gevraagd of er ooit een avondklok is geweest in Khartoem, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat, na middernacht, niemand meer naar buiten mag (gehoorverslag CGVS, p. 14). U gevraagd of [die avondklok] altijd was, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat het altijd zo geweest is dat men niet naar buiten mocht na 12 uur, dat het voor Soedanezen wel kan, maar dat het voor Eritreeërs niet kan, dat het al een probleem is voor middernacht, laat staan na middernacht. U gevraagd of u die avondklok altijd al geweten heeft sinds u in Khartoem woonde, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat men om 11-12 uur moet thuis zijn. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er op 10-05-2008 na de aanval op Khartoem [zie supra] een avondklok werd ingesteld van 17 uur tot 6 uur 's morgens, waarna de straten algauw verlaten waren. Het feit dat u hiervan niet op de hoogte bent, en daarentegen slechts kan aangeven dat de avondklok er 'altijd' was en dan nog pas tegen middernacht, doet dan ook opnieuw ernstig en fundamenteel afbreuk aan uw beweerd verblijf in Khartoem.

U gevraagd of er ooit protesten waren in Khartoem (gehoorverslag CGVS, p. 15), verklaarde u simpelweg het niet te weten. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, waren er studentenprotesten in december 2011 in Khartoem, waren er studentenprotesten in juni-juli 2012 in Khartoem, en waren er verder hevige massaprotesten in september 2013 die een week aanhielden, waarbij scholen, winkels en markten werden gesloten, en het openbaar vervoer werd opgeschort. Verder werd het internet ook 24 uur lang afgesloten tijdens deze protesten. Er werden enkele benzinstations in brand gestoken en de Soedanese Dokters Unie verklaarde dat er minstens 210 betogers werden gedood in Khartoem tegen 2 oktober 2013. Verder werden er honderden betogers opgepakt. Een rapport van Human Rights Watch vermeldt dat er meer dan 170 mensen werden gedood, ook kinderen, en honderden mensen gewond, gearresteerd en opgesloten werden en gevangenen het slachtoffer werden van foltering. Zodoende waren de protesten in september 2013 één van de grootste massaprotesten ooit in Soedan. Dat u dan simpelweg verklaart dat er geen protesten waren, hoewel u nog eerder verklaard had dat er brandstof werd aangestoken op straat, huizen aangevallen en met zaken werd gegooid op straat, is tegenstrijdig en wijst op gebrekkig ingestudeerde kennis, die geenszins blijkt geeft van echte doorleefde ervaringen. Het feit dat u dan zegt dat er geen protesten waren, hoewel de beschikbare info spreekt van grote protesten waarbij het openbaar leven in Khartoem grondig door elkaar werd geschud, doet opnieuw ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Khartoem.

U gevraagd wie de president is in Soedan (gehoorverslag CGVS, p. 15), verklaarde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p. 16).

Het is opmerkelijk dat u nooit de naam gehoord zou hebben van de president in Soedan - die reeds van voor uw aankomst in Soedan in 1994, tot op heden, steeds permanent in functie is gebleven - hoewel u verklaart praktisch uw hele leven in Soedan gewoond te hebben.

U gevraagd of er een rivier was in Khartoem, vroeg u zich af wat een rivier is (gehoorverslag CGVS, p. 10). U werd geconfronteerd met het feit dat u zou moeten weten wat een rivier is als u gewoond heeft in Khartoem, waarna uiteindelijk bleek dat u het Tigrinya-woord voor rivier niet begreep [rivier is 'ruba' in de taal Tigrinya]. U verklaarde dat u met het Arabisch bent opgegroeid en Tigrinya de taal is van u en uw vader en moeder. U gevraagd waar er water is in Khartoem, verklaarde u dat het voorbij Diem is, richting Omdurman, dat het 'Baharen' heet. U gevraagd of er nog ander water is in Khartoem, verklaarde u dat u Baharan kent omdat u dat passeerde op weg naar uw werk, dat u geen andere plaatsen kent en u alleen van huis naar uw werk ging. U geconfronteerd met het feit dat er een belangrijke stroom in Khartoem loopt en gevraagd hoe het komt dat u geen water kan situeren in Khartoem, verklaarde u dat u alleen Baharen in Khartoem kent, dat Soedan erg gevaarlijk is en dat je niet zomaar naar buiten kan gaan. U later gezegd dat 'Wadi' het Soedanees-Arabisch woord is voor rivier (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier) en u gevraagd of er een Wadi ofwel rivier was in Khartoem, verklaarde u niet te weten wat Wadi is. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, stroomt zowel de Blauwe als de Witte Nijl door Khartoem.

Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst opmerkelijk is dat u deze stroom niet als dusdanig kent – en dus niet als de Blauwe en Witte Nijl kan aangeven. Indien u werkelijk de Nijl bedoelde met het woord Baharen [Bahiri betekent zee in het Amhaars], is het zeker niet onredelijk te verwachten dat u dan zou kunnen aangeven dat het om de rivier de Nijl gaat. Het is des te opmerkelijker dat u als Tigrinyaspreker, wonende in Khartoem, niet zou weten wat ruba [ofwel 'rivier'] betekent en u het woord Wadi [ofwel rivier in het Soedanees-Arabisch] niet begrijpt als Arabisch-sprekende wonende in Khartoem, hoewel de Nijl door Khartoem stroomt. Dat u de Nijl niet kan aangeven als een stroom in Khartoem, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit Khartoem, Soedan. Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat u vaak, doorheen het hele gehoor voor het CGVS, woorden gebruikte die geen Tigrinya-woorden waren en enkele Amhaarse woorden [een taal die voornamelijk in Ethiopië wordt gesproken] gebruikte (zie gehoorverslag vanaf p. 15). U gaf zelf aan tijdens het interview voor de DVZ dat u het interview in het Tigrinya wou doen (zie blad 'Inschrijving DVZ', taal voor interview, in administratief dossier). U gevraagd of er bruggen zijn in Khartoem (gehoorverslag CGVS, p. 16), vroeg u zich af wat een brug is. U geconfronteerd met het feit dat u dat woord in het Tigrinya zou moeten kennen, verklaarde u het niet te kennen. U verklaarde niet te weten wat een brug is [waarbij de tolk opmerkte dat er een woord gebruikt werd dat geen Tigrinya is]. Het is opnieuw uiterst opmerkelijk dat u als Tigrinya-sprekende en wonende in Khartoem niet zou weten wat 'brug' is in het Tigrinya, aangezien er meerdere bruggen zijn in Khartoem (zie kaart toegevoegd aan administratief dossier).

Uw man verklaarde ten slotte tijdens zijn interview voor het CGVS dat u wel een beetje Amhaars kan (zie dossier 17/11373, gehoorverslag CGVS, p. 24), hoewel u zelf aangaf dat u enkel Arabisch [en Tigrinya] spreekt toen gevraagd werd naar welke talen u spreekt (gehoorverslag CGVS, p. 3).

Gezien het ongeloofwaardig bevonden wordt dat u praktisch heel uw leven als Eritrese in Khartoem/ Soedan gewoond zou hebben, kan er derhalve ook geen geloof worden geacht aan uw beweerde Eritrese nationaliteit. Er kan immers geenszins ingezien worden waarom u zou liegen over uw verblijfplaatsen buiten Eritrea indien u werkelijk de Eritrese nationaliteit zou bezitten. Bovendien werd uw kennis over Eritrea en uw linken met Eritrea [zoals uw etnie, die u beweerde niet te kennen] zelf ook bevraagd en onvoldoende geacht om uw Eritrese nationaliteit geloofwaardig te bevinden. Gegeven de vaststelling dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde Eritrese nationaliteit, noch aan uw verblijf in Soedan, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de door u beweerde problemen die u in Soedan zou gekend hebben, noch aan uw vrees ten opzichte van Eritrea. Door de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, en uw werkelijke verblijfplaats vanaf uw geboorte tot aan uw komst naar België – hetgeen de kern van uw asielrelaas raakt- te verzwijgen, maakt u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen [grotendeels] in de taal Tigrinya heeft afgelegd, vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen enkel document neer ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas, noch ter staving van de door u beweerde Eritrese nationaliteit.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de asielaanvraag van uw man eveneens door het CGVS afgesloten werd met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 25 september 2017 een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de onderzoeksplicht.

Waar verzoekster onwetendheid omtrent Eritrea verweten wordt, legt zij uit "dat zij het land verlaten heeft toen ze ongeveer 1 jaar oud was en er dus geen enkele herinnering aan heeft" en "dat het niet zo vanzelfsprekend is als de verwerende partij doet uitschijnen om later informatie te bekommen", gezien "het overlijden van haar man - vader van de verzoekster - en het vluchten uit haar land, voor de moeder van verzoekster traumatiserende gebeurtenissen moeten zijn geweest" en "sommige mensen het extreem moeilijk vinden om dergelijke onderwerpen aan te snijden met hun kinderen of ouders en er in sommige gezinnen simpelweg niet (over dergelijke onderwerpen) gesproken wordt".

Zij meent "dat verwerende partij bepaalde vragen tijdens het gehoor stelde met als enige bedoeling verzoekster op een zogenaamde leugen te betrappen", zoals toen haar gevraagd werd of haar moeder voor hun vertrek uit Eritrea wist dat hun woonplaats in de zoba Debub ligt. Zij voert aan "dat verzoekster bedoelde dat het voor haar evident is dat haar moeder dat wist, aangezien zij daar opgegroeid is en van verzoekster bevallen is" en "dat verzoekster overduidelijk niet bedoelde dat haar moeder deze precieze naam dus kende van voor hun vertrek uit Eritrea". Zij acht het "nochtans perfect denkbaar dat de moeder van de verzoekster de situatie in Eritrea de jaren na hun vertrek is blijven opvolgen - gezien haar band met het land - en dat zij daarom de nieuwe naam van de regio kende en is beginnen hanteren" en "dat ze haar moeder, zo lang ze zich kan herinneren, de nieuwe naam heeft horen gebruiken die vanaf 1996 gegeven werd aan de regio".

Verzoekster wijt haar onwetendheid over Khartoem, Soedan, aan het feit dat zij "een ondergedoken bestaan [heeft] geleid in Soedan", "dat zij haar woning slechts af en toe verliet om naar de kerk te gaan en om te gaan werken en dus enkel kent wat zij op haar weg tegenkwam" en "dat verzoekster volledig ongeschoold is".

Zij verwijst naar een net gepubliceerd doctoraat van T. van Veldhuizen (T. van Veldhuizen, "Where I come from and how I got here: Assessing credibility in asylum cases", Gildeprint, Enschede, 2017) dat volgens haar aangeeft dat "zelfs eerlijke mensen slechts beperkte kennis [hebben] over hun thuisomgeving", dat "de vragen die doorgaans worden gesteld in asielgehoren eerlijke aanvragers niet [lijken] te faciliteren in het geven van geloofwaardige verklaringen", dat "een set van directe en feitelijke vragen over het vermeende land, gebied, en de vermeende sta van herkomst wellicht niet toereikend [is] om effectief een onderscheid te kunnen maken tussen waarachtige en verzonden herkomstclaims" en dat "in maar liefst 6 van de 10 zaken waarbij asiel in eerste instantie werd geweigerd omdat er geen geloof werd gehecht aan het relaas van de asielzoeker, de persoon later toch erkend werd omdat intussen authentieke identiteitsdocumenten werden geleverd die de Eritrese nationaliteit bewijzen".

Zij verduidelijkt dat het om asielprocedures in Nederland ging maar meent dat *“de gestelde vragen echter zeer gelijklopend met de Belgische gehoren [zijn], en in het bijzonder het gehoor in deze zaak”*.

Volgens verzoekster heeft de commissaris-generaal de op hem rustende onderzoeksplicht niet nageleefd omdat *“het onderzoeken van feitelijke elementen en informatie die worden aangereikt door verzoekende partij”* werd nagelaten. Zij klaagt aan dat *“zeer weinig aandacht werd besteed door verwerende partij aan de eigenlijke vrees voor vervolging van verzoekster”*, terwijl *“zij als Eritrese in Soedan in constante angst leefde om aangehouden te worden”* en zij *“meermaals werd gearresteerd door de politie en soms wel tot 2 weken werd vastgehouden”*.

Zij benadrukt *“dat het gehoorverslag bovendien doet uitschijnen dat dit gehoor zeer moeizaam is verlopen; dat de tolk tijdens het gehoor zelf aanhaalt dat er sommige woorden zijn die ze niet van elkaar begrijpen, dat het niet goed gaat qua taal en dat hij verzoekster niet wil benadelen”*. Zij legt uit dat zij Tigrinya heeft geleerd van haar moeder en Arabisch Soedanees door het wonen in Soedan, maar dat zij *“geen van beide talen perfect beheerst aangezien zij volledig ongeschoold is en een groot deel van haar leven geïsoleerd en ondergedoken leefde in Soedan”*.

Waar de commissaris-generaal stelt dat het feit dat verzoekster ook Tigrinya spreekt geen afdoende bewijs vormt aangezien er ook in Ethiopië Tigrinya wordt gesproken, vraagt zij zich af *“waarom verwerende partij niet verwonderd is dat verzoekster Arabisch spreekt, aangezien dit geen taal is die in Ethiopië wordt gesproken”*. Zij stelt vast *“dat verwerende partij niet heeft onderzocht of verzoekster inderdaad Arabisch Soedanees spreekt en niet tracht uit te klaren hoe dit dan mogelijk is, terwijl verwerende partij tegelijk het gegeven verwerpt dat verzoekster het grootste deel van haar leven in Soedan leefde”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing *“nietig te verklaren en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek”* en haar uit te nodigen *“voor een bijkomend gehoor in aanwezigheid van een tolk Arabisch Soedanees”*.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. X; RvS 12 februari 2003, nr. X). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met het leven dat zij als Eritrese in Soedan zou hebben geleid.

2.3.2. Verzoekster verklaart op 1 januari 1993 geboren te zijn in Maiha, subzoba Segeneyti, zoba Debub, Eritrea, maar in 1994 met haar moeder naar Khartoem, Soedan, te zijn getrokken, waar zij vervolgens 21-22 jaar zou hebben verbleven. Verzoekster maakt echter noch haar Eritrese nationaliteit noch haar verblijf in Khartoem, Soedan, aannemelijk.

2.3.3. Zo blijkt uit verzoeksters verklaringen dat (i) zij op het Commissariaat-generaal niet kon aangeven wat haar etnie of stam was (gehoor, p. 3), terwijl zij op de Dienst Vreemdelingenzaken nog beweerde dat zij etnisch Tigrinya is (verklaring DVZ, punt 6D); (ii) haar moeder wist dat Maiha in de zoba Debub ligt, van toen ze nog in Eritrea woonde (gehoor, p. 5), met name vóór hun vertrek in 1994, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Eritrea pas in 1996 administratief werd opgedeeld in zoba's, waaronder Debub; (iii) verzoekster geheel onwetend is over hoe haar vader is overleden en bij welke groepering/beweging hij streed (gehoor, p. 5-6); (iv) de door haar opgegeven chronologie - met name dat haar vader werd meegenomen "*naar de oorlog*" toen haar moeder zwanger was van verzoekster (gehoor, p. 6) - niet strookt met de informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat de oorlog reeds ruim 10 maanden eindige voordat verzoeksters vader beweerdelijk werd meegenomen.

2.3.4. De uitleg in het verzoekschrift "*dat zij het land verlaten heeft toen ze ongeveer 1 jaar oud was en er dus geen enkele herinnering aan heeft*" en "*dat het niet zo vanzelfsprekend is als de verwerende partij doet uitschijnen om later informatie te bekomen*", gezien "*het overlijden van haar man - vader van de verzoekster - en het vluchten uit haar land, voor de moeder van verzoekster traumatiserende gebeurtenissen moeten zijn geweest*" en "*sommige mensen het extreem moeilijk vinden om dergelijke onderwerpen aan te snijden met hun kinderen of ouders en er in sommige gezinnen simpelweg niet (over dergelijke onderwerpen) gesproken wordt*" zou een eventuele onwetendheid kunnen verklaren, maar verzoekster wordt ook het afleggen van wisselende verklaringen omtrent haar etnie verweten, alsook het vertellen van zaken die niet stroken met de objectieve informatie in het administratief dossier, zoals wanneer de oorlog in Eritrea plaats had. Van verzoekster kon verwacht worden dat zij, indien zij bepaalde elementen niet kon weten omwille van haar jonge leeftijd ten tijde van het vertrek uit Eritrea, dit tijdens zijn gehoor aangeeft, wat zij echter heeft nagelaten door incoherente of foutieve verklaringen af te leggen. Echter verzoekster kan zich niet schuilen achter de loutere bewering dat ze als peuter vertrok uit Eritrea. Immers indien ze inderdaad van Eritrese herkomst is dan dient ze dit aan te tonen en kan verwacht worden dat ze doorheen haar leven, over de situatie van haar naasten of andere Eritreeërs in Soedan hoorde. Verzoekster blijkt echter ook onwetendheid over haar etnie, wat des te frappanter is gezien haar moeder haar wel zou verteld hebben dat hun geboortedorp in de zoba Debub ligt. Dat hun etnie of stam dan nooit zou zijn aangehaald is geheel onaannemelijk, temeer daar verzoekster in Soedan ook contact had met andere Eritreeërs, die "*spraken over de situatie in Eritrea*" (vragenlijst DVZ, vraag 3.5), en zij Eritrese vriendinnen had die in Ethiopië woonde (gehoor, p. 12). Verzoekster geeft geen blijk van enige verbondenheid met de Eritrese leefgemeenschap.

2.3.5. Ook aan verzoeksters 21-22 jarig verblijf als Eritrese in Khartoem, Soedan, wordt geen geloof gehecht, gezien zij (i) de Soedanese munteenheid "*pond*" niet eens (her)kende (gehoor, p. 11-12), terwijl zij dan nog verklaarde zowel als schoonmaakster en als kapster te hebben gewerkt en dus dagelijks in contact kwam met geld (gehoor, p. 11); (ii) de Blauwe als de Witte Nijl niet noemde toen er gevraagd werd naar een rivier, stroom of water in Soedan (gehoor, p. 10); (iii) onwetend bleek over de aanval van de rebellen van "*Justice and Equality Movement*" op 10 mei 2018 in Khartoem en de naam van deze beweging niet eens (her)kende (gehoor, p. 14), over de ingevoerde avondklok (gehoor, p. 14) en over de studentenprotesten in december 2011 in Khartoem, de studentenprotesten in juni-juli 2012 in Khartoem en de hevige massaprotesten in september 2013 in Khartoem die een week aanhielden, waarbij scholen, winkels en markten werden gesloten, het openbaar vervoer werd opgeschort en het internet werd afgesloten (gehoor, p. 15); (iv) zelfs de naam van de president van Soedan niet kende (gehoor, p. 15), terwijl deze president reeds van voor haar komst naar Soedan en tot op heden deze functie bekleedt.

2.3.6. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat haar gebrekkige kennis over Khartoem te wijten is aan het feit dat zij "*een ondergedoken bestaan [heeft] geleid in Soedan*", "*dat zij haar woning slechts af en toe verliet om naar de kerk te gaan en om te gaan werken en dus enkel kent wat zij op haar weg tegenkwam*" en "*dat verzoekster volledig ongeschoold is*", merkt de Raad op dat verzoekster zelf verklaarde dat zij eerst bij haar moeder woonde, die thee verkocht in de wijk Abuha Marna (gehoor, p.

11), dat zij in Khartoem traditioneel huwde met haar echtgenoot, dat zij met hem ging samenwonen (gehoor, p. 11), dat zij eerst lang als schoonmaakster werkte en bij verschillende huishoudens kwam (*"Ik heb lange tijd gewerkt bij mensen thuis als schoonmaakster, ik heb vaak bij verschillende huishoudens gewerkt, soms werkte ik ergens 2-3 maanden, ging ik naar een ander huishouden."*; gehoor, p. 12) en dat zij daarna als kapster aan de slag ging in kapsalon Yara in de wijk Amrarat Kolal (gehoor, p. 12). Uit verzoeksters verklaringen blijkt dan ook dat zij - in tegenstelling tot wat zij in haar verzoekschrift doet uitschijnen - zich dagelijks in het maatschappelijk leven begaf, dat zij in verschillende wijken kwam en dat zij meerdere jobs uitoefende waarbij zij in contact kwam met de Soedanese samenleving. Van verzoekster kon dan ook wel degelijk worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven in Soedan.

2.3.7. De verwijzing in het verzoekschrift naar een doctoraat van T. van Veldhuizen en naar verzoeksters ongeschooldheid, kan voornoemde flagrante onwetendheden en fouten dan ook niet verschonen. Het is niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals haar directe geografische omgeving, het gebruikte geld, de lokale veiligheidsincidenten en de naam van de Soedanese president. Van verzoekster, die sinds haar 1 jaar in Khartoem, Soedan, zou hebben gewoond, kan wel degelijk worden verwacht dat zij haar herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten.

2.3.8. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet van Eritrese afkomst is en evenmin 21-22 jaar lang in Khartoem, Soedan, heeft verbleven. De argumentatie in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal de op hem rustende onderzoeksplicht niet heeft nageleefd omdat *"zeer weinig aandacht werd besteed door verwerende partij aan de eigenlijke vrees voor vervolging van verzoekster"*, terwijl *"zij als Eritrese in Soedan in constante angst leefde om aangehouden te worden"* en zij *"meermaals werd gearresteerd door de politie en soms wel tot 2 weken werd vastgehouden"*, is dan ook niet dienstig.

2.3.9. Aangaande de opmerkingen in het verzoekschrift *"dat het gehoorverslag bovendien doet uitschijnen dat dit gehoor zeer moeizaam is verlopen; dat de tolk tijdens het gehoor zelf aanhaalt dat er sommige woorden zijn die ze niet van elkaar begrijpen, dat het niet goed gaat qua taal en dat hij verzoekster niet wil benadelen"* en dat zij Tigrinya heeft geleerd van haar moeder en Arabisch Soedanees door het wonen in Soedan, maar dat zij *"geen van beide talen perfect beheerst aangezien zij volledig ongeschoold is en een groot deel van haar leven geïsoleerd en ondergedoken leefde in Soedan"*, merkt de Raad op dat verzoekster tijdens het gehoor inderdaad meermaals bepaalde Tigrinya-woorden (zoals "gevolg", "rivier" en "brug"; gehoor, p. 13, 15-16) niet verstond, wat haar beweerde Eritrese afkomst verder ondermijnt en wat hoe dan ook de commissaris-generaal niet verweten kan worden. Uit de stukken in het administratief dossier blijkt immers dat verzoekster verklaarde Arabisch en Tigrinya te spreken en dat zij een tolk Tigrinya verzocht om haar bij te staan tijdens het onderzoek van haar asielpcedure (bijlage 26). Bovendien werd tijdens het gehoor meermaals opgemerkt dat haar Tigrinya gebrekkig was, maar wenste verzoekster verder te gaan in deze taal en stelde zij de tolk Tigrinya goed te begrijpen (gehoor, p. 10, 14-15, 18). Verzoekster heeft aldus getracht haar beweerde nationaliteit aan te tonen via haar taal, doch ze faalde manifest.

2.3.10. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd *"dat verwerende partij niet heeft onderzocht of verzoekster inderdaad Arabisch Soedanees spreekt en niet tracht uit te klaren hoe dit dan mogelijk is, terwijl verwerende partij tegelijk het gegeven verwerpt dat verzoekster het grootste deel van haar leven in Soedan leefde"*, antwoordt de Raad dat er slechts sprake is van een onderzoeksplicht in hoofde van de asielinstanties in zoverre de asielloper verificerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. *In casu* heeft de commissaris-generaal de door verzoekster aangebrachte Eritrese nationaliteit en haar beweerde jarenlange verblijf in Soedan onderzocht en deze terecht als ongeloofwaardig beoordeeld.

2.3.11. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielaanvraag en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Eritrea.

2.4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.3. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Eritrea niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea.

2.4.4. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK